

[Villemoes.]

det skal Rigsdagen; Rigsdagen skal præge Lovene, ikke Erhvervene; men i et folkestyret Land har det dog hidtil været brugt, at man har taget Hensyn til de Ønskemaal, som paa den Maade blev fremsat; samtidig skulde jeg for Resten ogsaa mene, at Regeringen har Pligt til at søge Lovene vedtaget med størst mulig Tilslutning. Men her lades jo indtil videre alt Haab ude. Enten har man ikke Evnerne dertil, eller ogsaa har man ikke Viljen. Dersom Regeringen i det hele taget kunde tænke sig at ville forhandle, at ville imødekomme, saa ved jeg i hvert Tilfælde, at mit Parti vilde hilse det med Glæde. De Forslag, som vi i de senere Aaringer har stillet, har aldrig været at betragte som Ultimata, thi vi fra vor Side ser naturligvis i den nuværende Ordning noget af det mest skadelige for Landet, der kan tænkes, og vi ser saaledes paa det, at jo længere Regeringen klamrer sig til Ordningen, des vanskeligere bliver det at komme ud af den igen. Men jeg konstaterer desværre, at man ikke hidtil har haft Interesse for at optage vore Tanker til Overvejelse.

Jeg vil ikke her gaa i Gang med at fremføre alle eller en lang Række af de mange forskellige mærkelige Ting, som Restriktionspolitikken er saa rig paa, og som jeg kunde nævne Masser af Eksempler paa — det er Tiden slet ikke til —, men jeg vil gerne fremføre en bestemt Sag her for det høje Ting og for den højtærede Handelsminister. Det er ikke nogen stor Sag i Forhold til alle disse andre Ting, vi har at tale om, men den har min personlige Interesse. Det drejer sig om Valutakontorets Nægtelse af Tilladelse til Indførsel af Flyvemateriel til dansk Civilflyvning. Jeg var forleden med til her i dette høje Ting at indbringe en Anmodning til Regering og Rigsdag om at foretage de nødvendige Skridt til, at de nuværende Tilstande hæves, og at tilstrækkelig Valuta anvises til Indkøb af mindre Flyvemaskiner til forretningsmæssigt og privat Brug. Jeg henviser til Indholdet af denne Skrivelse og kan tilføje for det første, at det øjeblikkelige Behov for private Flyvemaskiner i Danmark er ganske ringe; der er maaske kun Købere til nogle faa Maskiner, en 6—7—8 Maskiner, og hvis jeg sætter det Beløb, som vilde hjælpe umaadeligt, til 200 000 danske Kroner, tror jeg, at jeg sætter det højt nok. For det andet er jeg af den Mening, at Danmark ogsaa paa dette Omraade maa søge, saa vidt muligt, at deltage i den internationale Udvikling. I Øjeblikket er Danmark det eneste Land

i Verden, der hemmer og praktisk talt forhindrer Civilflyvning. Dansk Privatflyvning maa i Dag nøjes med nogle faa Maskiner, hvoraf de fleste er udrangeret Materiel fra Hærens Flyvertropper, Materiel, der er 10—14 Aar gammelt. Ærede Medlemmer vil vide, at forskellige Provinsbyer for Tiden ofrer Penge paa Lufthavne. Jeg nævner Aalborg, som allerede sidste Efteraar havde en Rute en kort Tid, jeg nævner Esbjerg, jeg nævner Rønne. Jeg kan ogsaa nævne Odense og Aarhus, vil jeg antage, og maaske andre, og jeg mener, at Øjeblikket nu er inde, hvor man maa aabne for Importen, der da ogsaa paa forskellig Vis kan give Beskæftigelse.

Som det gaar nu, er det efter min Mening en beskæmmende Bagstræbspolitik fra Statens Side. Flyvesagen omfattes med Interesse og Sympati af alle Klasser og alle Kredse i vort Land i rigtig Erkendelse af, at Flyvevæsenet og dets Udvikling har vital Betydning for Landets Fremtid, og jeg synes ikke, at vi skulde være saa meget bag efter andre Lande, som vi er i Færd med at komme paa dette Omraade. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at den Sag ordnes snarest, og jeg afventer med Interesse, hvad den højtærede Minister vil svare mig paa denne Forespørgsel. Jeg ved, at der er mange, som afventer Svaret med Interesse.

Inden jeg slutter, vil jeg minde om, at der som bekendt er mange uden for vort Lands Grænser, som ser paa den danske Valutaordning med Forundring. Jeg henviser til Generaldirektør Ørnes noksom bekendte Artikel i „Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning“. Jeg henviser ogsaa til, at „Sydsvenska Dagbladet“, „Snällposten“, har udtalt Nødvendigheden af, at den danske Valutacentral afvikles, idet dette Blad anser det for en Urimelighed, at der inden for den Kreds af Lande, som stræber efter større Frihed og øgede gensidige Forbindelser, findes et — altsaa vort Land —, som efter tysk Mønster glider hen imod et stadig mere og mere statskontrolleret økonomisk System, der staar i direkte Modsetning til Demokrati og nordisk Tradition.

Den nederlandske Regering har jo indbudt de Stater, som stod bag ved Oslo-Konventionen i 1930, til en uformel Konference i Haag med det Formaal at drøfte Muligheden for et snævrere økonomisk Samarbejde. Jeg er overbevist om, at ogsaa dette Forsøg paa at komme bort fra de nuværende Tilstande vil blive fulgt med Interesse fra alle Sider, men jeg maa rigtig nok sige, at det nuværende danske Styre har svære Forsyndelser at sone paa dette